

Més que germanes.

Com cada any des del traspàs de la seva germana, Helena acudia puntualment a la tomba cada deu de desembre. Ni el fred ni el risc de tempesta d'aquell matí de finals de tardor, van fer-la desistir del compromís que s'havia fet de dipositar un ram de flors al costat de la làpida per l'aniversari del dia de la defunció.

Passat Tots Sants, el cementiri recuperava la tranquil·litat habitual. I a Helena li agradava així, perquè aquella solitud l'ajudava a retrobar-se amb el record de la persona amb qui havia compartit tota la vida des del primer moment, al ventre de sa mare.

Tothom deia que si eren com dues gotes d'aigua, que no podien distingir-les, que no hi havia dues bessones més iguals. I potser era així en aparença, però no ho era pas en el caràcter: Mireia, fins al moment de la seva mort, havia estat una persona oberta, empàtica i altruista; sempre disposada a ajudar a qui ho pogués necessitar. Helena, en canvi, era egoista, tancada i narcisista; ja de petita volia sempre ser la primera de tot.

Quan un company de facultat va morir esperant un trasplantament de fetge que no arribava, Mireia va voler fer-se donant d'òrgans. Helena va dir-li que li semblava una estupidesa fer-se donant en vida, que arribat el cas no li importaria gens el que fessin amb el seu cos, però que figurar en una llista era una bogeria, podia representar una amenaça constant. Desoïnt el seu consell, Mireia va fer-se'n igualment. Per això, quan Mireia va patir l'accident que va costar-li la vida tres anys més tard, tot va anar ràpid i sense entrebancs. No podia haver-hi millor opció: una donant compatible cent per cent amb la pacient de la que els metges podien obtenir tots els òrgans necessaris per al trasplantament múltiple que Helena necessitava per salvar-se.

Després de senyar-se i de resar en veu baixa un parenostre, Helena va deixar el ram de crisantems malva que portava a les mans en un gerro davant la que hauria estat la seva tomba i va allunyar-se'n lentament. Només ella sabia que la mort de la Mireia no havia estat un accident.